Р Е Ш Е Н И Е
№ 2886

гр. София, 30.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 3 състав,** в публично заседание на 31.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **688** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 84, ал. 2 Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. У. Д., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № УП-123/29.11.2013 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за допуснати съществени процесуални нарушения – административният орган не е изяснил относимите факти по случая, не е извършил задълбочен анализ на заявените обстоятелства и приложените документи относно спазването на човешките права в М.. Твърди се, че не е изследвана обстановката и сигурността в държавата по произход. Жалбоподателят счита, че спрямо него са налице условията за предоставяне на хуманитарен статут, поради което постановения с решението отказ е незаконосъобразен. В съдебното производство чужденецът се представлява от адв. О., назначен като служебен процесуален представител, който излага подробни аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответната страна – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:
С молба вх. № 2002 от 16.08.2013 г. на РПЦ - С. А. У. Д., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], М., гражданин на М., вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал предоставяне на закрила в Б.. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документ, удостоверяващ самоличността му.
С търсещия закрила на 21.08.2013 г. е проведено интервю във връзка с производството за определяне на държавата, компетентна да разгледа молбата за статут. Кандидатът потвърдил личните си данни, посочени при регистрирането му и заявил, че разполага с лична карта, която е в Г.. Заявил, че напуснал нелегално М. през месец ноември 2010 г. и отишъл в М., след което преминал нелегално последователно през територията на М., Т., Г. и отново Т.. Посочил, че когато бил малък – на 11 години, родителите му се преместили в Г., където живяли дълго време. През 2007 г. се върнали в М., а от 2007 г. до 2011 г. пътувал често между двете държави, за да вижда роднините си. А. У. Д. заявил, че не е имал проблеми с властите в М. и Г. – не е арестуван, съден, осъждан и не е членувал в политическа партия.
В резултат на проведеното интервю и на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ с решение № 5206/06.10.2013 г. е образувано производство за предоставяне на статут в Република Б. на А. У. Д.. Решението е връчено на чужденеца на 19.11.2013 г., не е обжалвано в законоустановения срок и е влязло в сила на 27.11.2013 г.
С А. У. Д. е проведено на 29.11.2013 г. интервю, по време на което заявил, че в М. не е бил арестуван, не е съден и осъждан. Посочил, че още от малко дете имал проблеми със здравето, които се изразявали в безсъние, сънуване на кошмари и липса на концентрация. По тази причина той напуснал родината си и заминал за Г., където прекарал голяма част от живота си. Лекарите, които го преглеждали констатирали, че е напълно здрав. Чужденецът потърсил помощта на духовен лечител, който му казал, че е преследван и нападан от духове. Посочва, че след като напуснал А. здравословното му състояние рязко се подобрило. Заявява, че никога не е бил бит, насилван, измъчван или изтезаван. Не желае да се завърне в М., тъй като се страхува от духа, който го преследва там.
В хода на административното производство е поискано и е получено становище рег. № Т-6982/18.09.2013 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ, с което е заявено, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето.
С оспореното в настоящото производство решение № УП-123/29.11.2013 г. интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил молбата на А. У. Д., като е приел, че същата е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. Ответният административен орган е приел, че спрямо чужденеца не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, а изложените от него мотиви, обуславящи желанието му да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ. В решението е посочено, че поради липсата на въоръжен конфликт в държавата по произход за чужденеца не съществува риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.
По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.
При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е

процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.
Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.
Обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ. Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган взема решение за: 1. отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; 2. прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 ; 3. образуване на производство по общия ред. В настоящия случай производството за предоставяне на статут в Република Б. е образувано с решение № 5206/06.10.2013 г., постановено на основание чл. 67в, т. 1 от ЗУБ. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 27.11.2013 г. Обжалваният административен акт е издаден в рамките на 3-дневния преклузивен срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, считано от датата на влизане в сила на решението, с което е образувано производството. Оспореното решение е издадено от А. В. – младши експерт в РПЦ –С., определен за интервюиращ орган, който да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ със заповед № 100/07.03.2012 г. на председателя на ДАБ при МС. В хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. В решението са обсъдени данни за ситуацията в М., а и в хода на административното производство жалбоподателят не е изложил каквито и да е аргументи във връзка с положението в родината му.
Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон. Верен е изводът на интервюиращия орган, че изложените от лицето причини, поради които не желае да се завърне в страната по произход имат личен характер и не представляват основания за предоставяне на закрила. От изявленията на жалбоподателя е видно, че той не е бил преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Оспорващият е заявил, че в родината си не е бил преследван, арестуван, осъждан. Поради това, следва да се приема, че спрямо А. У. Д. не са налице условията по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.
Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания случай не са налице и материално-правните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ - вероятност за нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Такива данни липсват и не се твърдят от жалбоподателя.
Сочените мотиви, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ, а се касае за причини от личен и здравословен характер. При проведените интервюта в хода на административното производство жалбоподателят изрично е заявил, че единствената причина да напусне М. е наличието на здравословен проблем, който съществува единствено в родината му. Тези твърдения не могат да обосноват предоставянето на закрила на чужд гражданин по реда на Закона за бежанците. Обоснован е изводът на ответния орган, че за чужденеца не съществува риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Видно от представената по делото актуална справка за ситуацията в М. рег. № 01-8296/10.10.2013 г. не са налице данни за наличие на сериозен въоръжен конфликт и твърдения насилието в държавата да е достигнало изключителна степен. Същевременно, оспорващият не е заявил каквито и да е данни за лично засягане или

застрашаване в родината му. Напротив, изрично заявил, че не е бил бит, насилван, измъчван или изтезаван.
По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение № УП-123/29.11.2013 г. на интервюиращ орган при ДАБ е законосъобразно, а жалбата на А. У. Д. следва да се отхвърли като неоснователна.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. У. Д., гражданин на М., срещу решение № УП-123/29.11.2013 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС.
Решението е окончателно и не подлежи на касационна обжалване.

СЪДИЯ: